

מסכת עבודה זרה

פרק ג משנה ד

שאל פרוקלוס בן פלוספוס את רבן גמליאל בעכו, שהיה
רוחץ במרחץ של אפרודיטי, אמר לו, כתוב בתורתכם, ולא
ידבק בידך מאומה מן החרם. מפני מה אתה רוחץ במרחץ של
אפרודיטי. אמר לו, אין משיבין במרחץ. וכשיצא אמר לו,
אני לא באתי בגבולה, היא באתה בגבולי, אין אומרים, נעשה
מרחץ לאפרודיטי נוי, אלא אומרים, נעשה אפרודיטי נוי
למרחץ. דבר אחר, אם נותנין לה ממון הרבה, אי אתה נכנס
לעבודה זרה שילך ערום ובעל קרי ומשתין בפניה, וזו עומדת
על פי הביב וכל העם משתינין לפניה. לא נאמר אלא
אלהיהם. את שנוהג בו משום אלוה, אסור. ואת שאינו נוהג
בו משום אלוה, מתיר:

